

ដោយអែលឌើ ម៉ានីអាស ហែលដី នៃពួកចិតសិបនាក់

គំរូដ៏ល្អមួយ

កាលពីក្មេងខ្ញុំមិនមែនជាសមាជិកនៃសាលាចក្រ ។ ខ្ញុំមិនមែនជាសមាជិកហ្វូតបាល់ខ្ញុំពេញវ័យ និងជាអ្នកជំនួញម្នាក់ទើបខ្ញុំបានជ្រមុជទឹក ។

ឪពុករបស់ខ្ញុំក៏ជាអ្នកជំនួញផងដែរ ។ គាត់បានជ្រមុជយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលខ្ញុំចូលរួមនៅក្នុងសាលាចក្រ ។ គាត់បាននិយាយថា « កូនមិនដឹកគ្រឿងស្រវឹងទៀតទេ ។ នោះខាងពីចាកនៅក្នុងការប្រជុំ ដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាដឹកស្រាជាមួយគ្នា » ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានជ្រមុជនោះទេ ។ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថានៅពេលដែលនរណាម្នាក់ឲ្យគ្រឿងស្រវឹងដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា « ទេ អរគុណហើយ » ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងកម្លាំងអ្វីផ្សេងទៀតវិញ ។

ជាច្រើនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ហើយខ្ញុំបានធ្វើរឿងនេះជាច្រើនដង ។ មួយរយៈក្រោយមក មិត្តមការងាររបស់ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ ។ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានគេឲ្យគ្រឿងស្រវឹង ពួកគេបាននិយាយថា « ម៉ានីអាស អត់ដឹកទេ ។ យកអ្វីផ្សេងទៀតតាមក » ។ ពួកគេកាន់តែច្រើននាក់បានលប់កម្លាំងគ្រឿងស្រវឹងដឹកផងដែរ ។ ពួកគេបាននិយាយថា « ខ្ញុំក៏មិនចង់បានដែរ » ។

មានពេលមួយ មានភ្ញៀវខ្លះមកជួបប្រជុំ ។ ពួកគេគឺជាមនុស្សរ៉ាំរ៉ៃម្នាក់គត់ដែលដឹកគ្រឿងស្រវឹង ។

ពួកគេបានសួរខ្ញុំថា « តើហេតុអ្វីក៏គ្មានអ្នកណាដឹកគ្រឿងស្រវឹង ? តើពួកគេទាំងអស់គ្នាជាសមាជិកសាលាចក្ររបស់អ្នកឬ ? »

ខ្ញុំបានឆ្លើយថា « មិនមែនទេ » ។

ខ្ញុំមិនបានជួញដូរទេដែលសហការរបស់ខ្ញុំអំពីពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញារាងរ៉ែនោះទេ ។ ខ្ញុំត្រាន់តែរំងាប់នៅក្នុងជំនឿរបស់ខ្ញុំ ហើយពួកគេបានកត់សម្គាល់អំពីគំរូរបស់ខ្ញុំ ។

អ្នកក៏អាចជាគំរូដ៏ល្អមួយបានផងដែរ ។ អ្នកផ្សេងទៀតនឹងកត់សម្គាល់នៅពេលអ្នកជ្រើសរើសអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ។ អ្នកអាចជួយពួកគេដោយសាមញ្ញតាមរយៈការរស់នៅតាមជំនឿល្អ ។ ●

ដកស្រង់ចេញពីការសម្ភាសមួយជាមួយនឹង ហេលី យ៉ានស៊ី ។